Mindekirken Gudstjeneste | Worship Service

25. søndag i treenighetstiden - Twenty-fifth Sunday in Pentecost

15. november 2026

9 am English Service with Communion - kl. 11 Norsk gudstjeneste med Nattverd

Guest Pastor Lloyd Tryland

NOS: Norsk Salmebok HSSN: Hymns & Spiritual Songs LBW: Lutheran Book of Worship

HSSN BE: Hymns & Spiritual Songs, Bicentennial Edition

L (Liturg): Prest/Pastor **A** : Alle/Everyone —— Services are livestreamed

Norwegian

Vennligst vis respekt til våre musikere ved å samtale minst mulig under fremføring.

English

Please be respectful of our musicians by keeping conversation to a minimum.

Preludium

Prelude

Images oubliées I. Lent, doux et mélancolique by Debussy

Klokkeslag - *3 x 3*

Chimes - *3 x 3*

Inngangssalme

NOS 626 (på Norsk): *Vær meg nær, å Gud*

Entrance Hymn

NOS 626 (in English): *Kum ba yah, my Lord*

Hilsen

L | Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

Greeting

L | Grace be with you and peace from God, our Father, and the Lord Jesus Christ.

Samlingsbønn

L | Herre, jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus for å ta imot hva du Gud Fader, min skaper, du Herre Jesus, min frelser, du Hellige Ånd, min trøster i liv og død, vil gi meg. Lukk nå opp mitt hjerte ved din hellige Ånd, så jeg kan sørge over mine synder, leve i troen på din nåde og sammen med hele ditt folk fornyes hver dag i et sant og hellig liv. Gud, vi ber.
A | Amen.

Gathering Prayer

L | O Lord, our Maker, Redeemer and Comforter, we are assembled in your presence to hear your holy word. Open our hearts by your Holy Spirit, that through the preaching of your word we may be taught to repent of our sins, to believe in Jesus in life and in death, and to grow day by day in grace and holiness. God, we pray.
A | Amen.

Syndsbekjennelse

L | La oss bøye oss for Gud og bekjenne våre synder.

A | Gud, vær meg nådig! Jeg har syndet mot deg og sviktet min neste– med tanker og ord, med det jeg har gjort, og med det jeg har forsømt. Tilgi meg min synd for Jesu Kristi skyld. Skap i meg et rent hjerte, og gi meg kraft til nytt liv ved din hellige Ånd.

L | Så høy som himmelen er over jorden, så veldig er hans miskunn over dem som frykter ham. Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss.
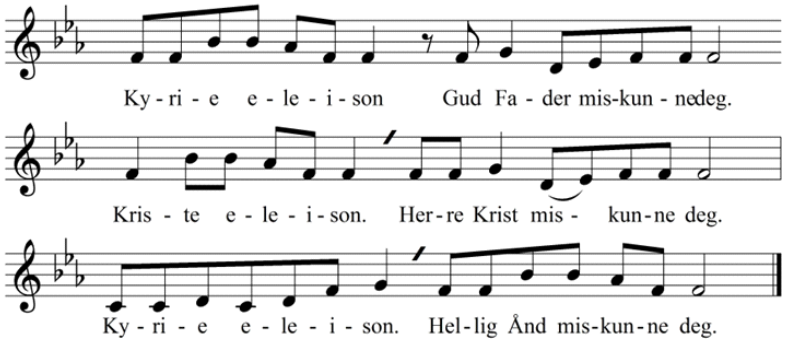
Confession

L | Let us bow before God and confess our sins.

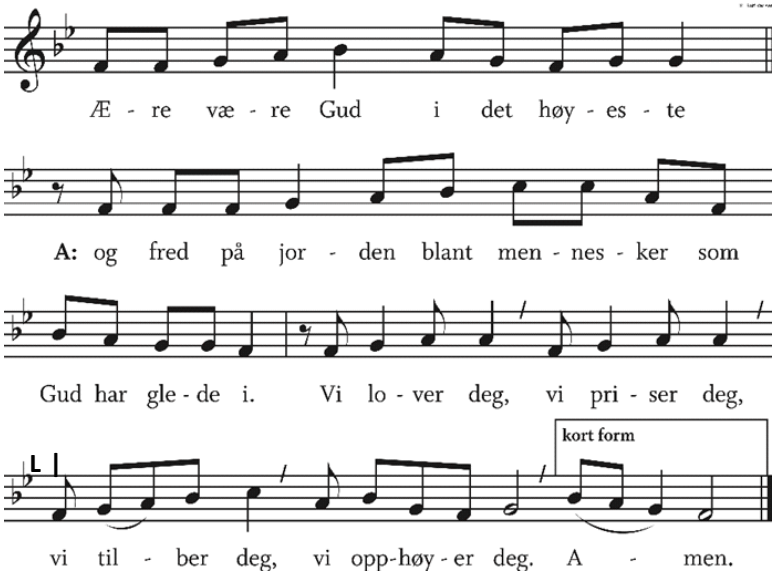
A | God, have mercy on me! I have sinned against you and betrayed my neighbour – in thoughts and words, in what I have done and in what I have left undone. Forgive my sins for the sake of Jesus Christ. Create in me a clean heart, and strengthen me in a new life with your Holy Spirit.

L | For as the heavens are high above the earth, so great is his steadfast love toward those who fear him. As far as the east is from the west, so far he removes our transgressions from us.

KYRIE A |

GLORIA

FØRSTE LESNING

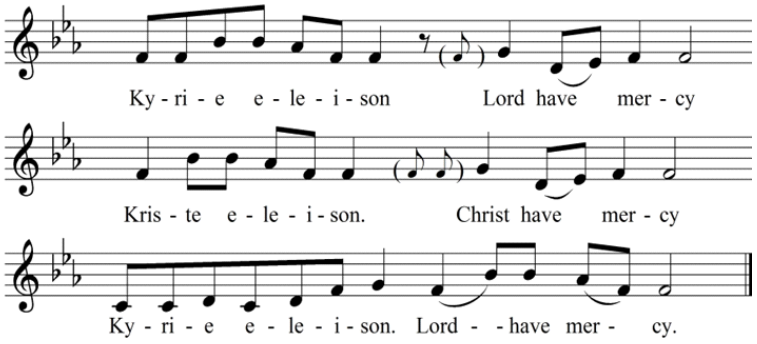
L | La oss høre Herrens ord.

Det står skrevet i 1. Mosebok 15,1–6

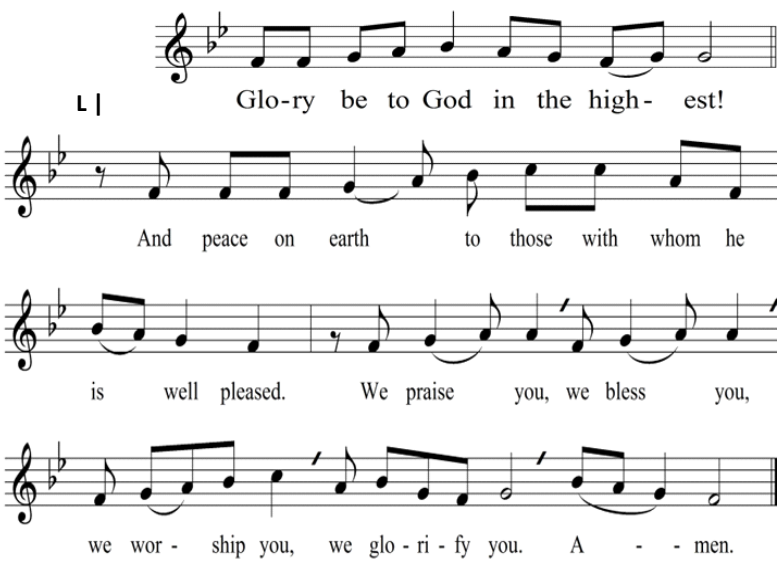
Etter at dette hadde hendt, kom Herrens ord til
Abram i et syn: «Vær ikke redd, Abram! Jeg er ditt
skjold. Lønnen din skal bli stor!» 2 Men Abram
svarte: «Herre, min Gud, hva vil du gi meg? Jeg går
jo barnløs bort, og Elieser fra Damaskus er arving til
mitt hus.» 3 Og Abram sa: «Du har ikke gitt meg
etterkommere. Se, en av husfolkene mine skal arve
meg.» 4 Da kom Herrens ord til ham: «Han skal ikke
arve deg, men en av ditt eget kjøtt og blod skal arve
deg.»
5 Så førte han Abram ut og sa til ham: «Se opp mot
himmelen og tell stjernene, om du kan telle dem!»
Og han sa: «Så tallrik skal ætten din bli.»
6 Abram trodde Herren, og det ble regnet ham til
rettferdighet.

Slik lyder Herrens ord.

KYRIE A |

GLORIA

FIRST READING

L | Let us hear the word of the Lord.

A reading from Genesis 15:1-6

After these things the word of the Lord came to
Abram in a vision, “Do not be afraid, Abram, I am
your shield; your reward shall be very great.” 2 But
Abram said, “O Lord God, what will you give me,
for I continue childless, and the heir of my house is
Eliezer of Damascus?” 3 And Abram said, “You
have given me no offspring, so a slave born in my
house is to be my heir.” 4 But the word of the Lord
came to him, “This man shall not be your heir; no
one but your very own issue shall be your heir.” 5 He
brought him outside and said, “Look toward heaven
and count the stars, if you are able to count them.”
Then he said to him, “So shall your descendants be.”
6 And he believed the Lord, and the Lord reckoned it
to him as righteousness.

The word of the Lord.

Musikk

Kittery (Herrens bønn) by William Billings, amerikansk, 1756-1800

Andre Lesning

Det står skrevet i Romerne 4,1–8

Hva skal vi da si om Abraham, vår jordiske stamfar? Hva oppnådde han? 2 Dersom han ble rettferdig ved sine gjerninger, da hadde han jo noe å være stolt av. Men overfor Gud har han ikke det. 3 For hva sier skriftordet? Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig. 4 Den som har gjerninger å vise til, får lønn etter fortjeneste, ikke av nåde.
5 Men den som ikke har det, men som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, blir regnet som rettferdig fordi han tror. 6 Slik priser også David et menneske salig når Gud regner det som rettferdig uten at det har gjerninger:

7 Salige er de som har fått sine lovbrudd tilgitt
og sine synder skjult.
8 Salig er det mennesket
som Herren ikke tilregner synd.
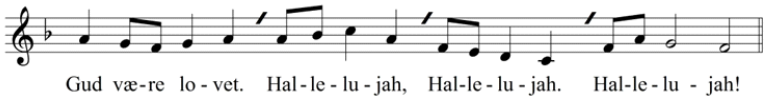
Slik lyder Herrens ord.

Evangelium

Menigheten står om mulig

L | Det står skrevet i evangeliet etter Markus 2,1–12

A |

Noen dager senere kom Jesus igjen til Kapernaum, og det ble kjent at han var hjemme. 2 Det samlet seg så mange at de ikke fikk plass, ikke engang utenfor døren. Mens han forkynte Ordet for dem, 3 kom de til ham med en som var lam. Det var fire mann som bar ham. 4 Men de kunne ikke komme fram til ham på grunn av trengselen. Derfor brøt de opp taket over stedet der han var, laget en åpning og firte ned båren som den lamme lå på.
5 Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: «Sønn, syndene dine er tilgitt.»
6 Nå satt det noen skriftlærde der, og de tenkte i hjertet:
7 «Hvordan kan han si slikt? Han spotter Gud! Hvem andre kan tilgi synder enn én – det er Gud?» 8 Straks

Music

Må Gud, velsigne deg/God Bless and Keep You! - See insert

Second Reading

A reading from Romans 4:1-8

What then are we to say was gained by Abraham, our ancestor according to the flesh? 2 For if Abraham was justified by works, he has something to boast about, but not before God. 3 For what does the scripture say? “Abraham believed God, and it was reckoned to him as righteousness.” 4 Now to one who works, wages are not reckoned as a gift but as something due. 5 But to one who does not work but trusts him who justifies the ungodly, such faith is reckoned as righteousness. 6 So also David pronounces a blessing on those to whom God reckons righteousness apart from works:

7 “Blessed are those whose iniquities are forgiven and whose sins are covered;
8 blessed is the one against whom the Lord will not reckon sin.”

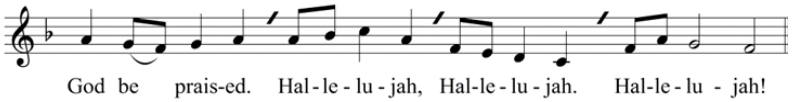
The word of the Lord.

Gospel Reading

Congregation stands as able

L | The Holy Gospel according to Mark 2:1-12

A |
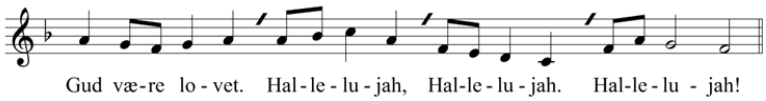

When he returned to Capernaum after some days, it was reported that he was at home. 2 So many gathered around that there was no longer room for them, not even in front of the door, and he was speaking the word to them. 3 Then some people came, bringing to him a paralyzed man, carried by four of them. 4 And when they could not bring him to Jesus because of the crowd, they removed the roof above him, and after having dug through it, they let down the mat on which the paralytic lay. 5 When Jesus saw their faith, he said to the paralytic, “Child, your sins are forgiven.” 6 Now some of the scribes were sitting there questioning in their hearts, 7 “Why does this fellow speak in this way? It is blasphemy! Who can forgive sins but God alone?” 8 At once

visste Jesus i sin ånd at de tenkte slik, og han sa til dem: «Hvorfor går dere med slike tanker i hjertet?

9 Hva er lettest å si til den lamme: 'Syndene dine er tilgitt' eller: 'Stå opp, ta båren din og gå'?
10 Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vender han seg til den lamme – 11 «Jeg sier deg: Stå opp, ta båren din og gå hjem!»
12 Og mannen reiste seg, tok straks båren og gikk ut rett for øynene på dem, så alle ble ute av seg av undring. De priste Gud og sa: «Noe slikt har vi aldri sett.»

L | Slik lyder det hellige evangelium.

A |

Menigheten sitter

Preken

I dag skal jeg dra dere med på en tur til tre veldig forskjellige steder på kloden. Vi begynner i Finnmark, lengst nord i Norge, der vi holdt til som familie i 9 år.
Vi bodde i Alta, en ganske stor by i Vest-Finnmark, men jobben førte meg ofte langt ut på Finnmarksvidda. Da jeg kjørte hjem om kvelden etter et eller annet oppdrag i samiske områder, kunne jeg oppleve å ikke møte på en eneste bil på en time. Langt ute på vidda stoppet jeg ofte bilen og slo av lysene for å se på nordlyset, eller betrakte stjernehimmelen. Ute på den flate, uendelige vidda er det utrolig mye himmel å se. Og når det ikke fantes lysforurensing fra andre lyskilder, så var stjernehimmelen helt spektakulær. Det kunne ikke nytte å ta bilde av det, jeg måtte bare ta det innover meg som minner for livet.

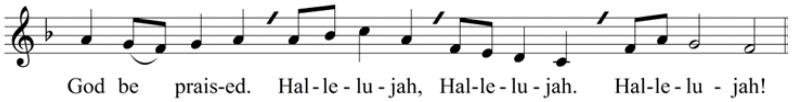
Samme opplevelse hadde jeg i en beduinleir i ørkenområdet mellom Eilat og Dødehavet i Israel. Denne uendelige himmelen over deg, og et eneste mylder av stjerner, derjeg husker Melkeveien som rene autostradaen på himmelhvelvingen.

En lignende naturoplevelse fikk jeg i en berber-landsby helt sør i Tunisia – i et område som er en del av Sahara. Denne gangen sammen med en vennlig

Jesus perceived in his spirit that they were discussing these questions among themselves, and he said to them, "Why do you raise such questions in your hearts? 9 Which is easier: to say to the paralytic, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Stand up and take your mat and walk'? 10 But so that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins"—he said to the paralytic— 11 "I say to you, stand up, take your mat, and go to your home."
12 And he stood up and immediately took the mat and went out before all of them, so that they were all amazed and glorified God, saying, "We have never seen anything like this!"

L | The Gospel of the Lord.

A |

Congregation sits

Sermon

Today, I want to take you on a journey to three very different places around the world. Let's begin in Finnmark, in the far north of Norway, where our family lived for nine years.
We lived in Alta, a fairly large town in western Finnmark, but my work often took me far out onto the Finnmarksvidda plateau. When I drove home in the evening after some assignment in a Sami community, I could sometimes go an entire hour without seeing another car. Far out on the plateau, I would often pull over and turn off the headlights so I could watch the Northern Lights or take in the starry sky. Out there, on that vast, flat, seemingly endless plateau, there is an incredible amount of sky to see. And with no light pollution from other sources, the stars were absolutely spectacular. There was no point trying to take a picture. I just had to take it all in and keep it as a memory for the rest of my life.
I had much the same experience at a Bedouin camp in the desert region between Eilat and the Dead Sea in Israel. That same endless sky above you, filled with countless stars. I remember the Milky Way looking like a huge highway stretching across the heavens.
I had a similar experience in a Berber village in the far south of Tunisia, in an area that is part of the Sahara. This time I was with a friendly older Berber

eldre berber, som hadde flytta rundt i ørkenen med teltet sitt hele livet, men som tydeligvis aldri ble ferdig med å glede seg over stjernehimmelen over han.
Muslimsk som han var lurte jeg på om han hadde hørt om da Abraham – vår felles stamfar – ble oppmuntret til å telle stjernene. Det hadde han aldri hørt om, for Koranen har en annen historie knyttet til Abraham. Bibelens historie gjorde inntrykk på han.

Det er langt mellom Finnmarksvidda i nord, til ørkenen i Israel og Sahara i Afrika. Felles for opplevelsene under stjernehimmelen på disse stedene er at jeg følte et slektskap med Abraham. Vi lever i en totalt annerledes verden Abraham og jeg. Han 2000 år før Kristus, jeg 2000 år etter. Men det var det samme synet som møtte han da Gud førte han ut av teltet sitt og oppmuntret han til å begynne å telle, som vi leste i en av lesetekstene i dag.

Ved skapelsen kunne Gud ha plassert 4 stjerner på himmelen, og vi ville ha vært dødsimponert. Men bare i ren skaperglede, og for å vise hvor stor Han er, og hvor små vi er, skapte Han denne myriaden av en stjernehimmel som tar pusten fra oss når vi ser det på ordentlig.

Det var en lang innledning på prekenen her i dag. Men teksten handler om tro. Og da må vi ta oss tida til å se oppover. Enkelt forklart er det det troen handler om, rett og slett å se opp.
Abraham hadde fått et løfte fra Gud. Han skulle bli far til et folk man nesten ikke kunne telle. Men han hadde også levd et langt liv, og som 90-åring begynte han etter hvert å kjenne sine begrensninger. Den jevngamle Sara var jo ikke noen ungdom hun heller. Framtiden så ærlig talt ikke særlig lovende ut når det gjaldt å planlegge familie-forøkelse.

Så tar Gud ham med ut under nattehimmelen.
«Se opp mot himmelen og tell stjernene, hvis du klarer det. Så tallrik skal din ætt bli.»
Gud ber ham ikke om å redusere forventningene sine. Han ber ham løfte blikket.
I denne situasjonen er du bra optimist hvis du hadde gått bort og sagt til Abraham på 90 som lengter etter barn: «Stå på Abraham, gamle venn, dette går nok bra skal du se! Bare ikke gi dere, du og Sara, så skal nok dette løse seg!»
Tro handler om noe annet enn naiv optimisme. Tro handler om å løfte blikket og stole på Guds løfter, også nå vi ikke aner hva Han har på gang.

man who had spent his whole life moving around the desert with his tent. And yet he clearly had never grown tired of looking up at the starry sky.

Since he was Muslim, I wondered if he had ever heard the story of Abraham—our common ancestor—being invited to count the stars. He had not. The Quran tells a different story about Abraham. But the biblical story made a real impression on him.
There is a long way from the Finnmarksvidda in the north of Norway to the desert in Israel and the Sahara in Africa. But what these experiences under the stars had in common was that I felt a connection with Abraham. He and I live in completely different worlds. He lived two thousand years before Christ; I live two thousand years after. And yet the view that met his eyes when God led him out of his tent and invited him to start counting was the very same view we can see today. We heard that story in one of the readings earlier in this service.
When God created the world, he could have put just four stars in the sky, and we would have been deeply impressed. But simply out of the joy of creating, and to show how great he is—and how small we are—he created this incredible multitude of stars, a sight that takes our breath away when we see it with our own eyes.
That was a rather long introduction to today's sermon. But the text is about faith. And when we talk about faith, we need to take time to look up. Put simply, that is what faith is about: looking up.
Abraham had received a promise from God. He would become the father of a people too numerous to count. But he had also lived a long life, and by the age of ninety he was beginning to feel his limitations. Sarah, who was about the same age, was no spring chicken either. To be honest, the future did not look very promising when it came to starting a family.
So God takes him outside, under the night sky.
"Look up at the sky and count the stars, if you can. That is how many descendants you will have."
God does not ask Abraham to lower his expectations. He asks him to lift his eyes.
You would have to be pretty optimistic to walk up to ninety-year-old Abraham, who longs for a child, and say: "Hang in there, old friend! I'm sure everything will work out. You and Sarah just keep trying, and sooner or later things will fall into place!"
Faith is something quite different from naïve optimism. Faith means lifting our eyes and trusting

Realisten i oss vet at vi har ingen garanti for at livet blir slik vi ønsker, eller for at bønnene våre blir besvart slik vi håper. Erfaring har lært oss at vi har ingen garanti for at vanskelighetene forsvinner. Derfor har vi som enkeltpersoner og som menighet lært oss til å bli ganske flinke til å operere i denne verden. Vi vet hva vi har å rutte med.

Vi kjenner begrensningene våre. Vi vet hva som er vanskelig, hva som ikke går, og hva vi ikke har kapasitet til. Heldigvis må vi si.

Men hva skjer dersom vi blir så tro mot realitetene at vi til slutt ikke lenger regner med Gud? Da reduserer vi vår kristne tro til det vi selv kan få til, og ber kanskje om litt hjelp fra Gud fra sidelinja innimellom.
Vi vet at troen ikke produseres gjennom viljestyrke eller religiøs innsats. Du kan stå på til du kjenner blodsmaken i munnen og har kramper i begge bena, men det får deg ikke av flekken i troslivet. «Det samme gir Han sine venner mens de sover» som det står i Salme 127. For troen er en gave fra Gud lagt ned i våre hjerter, og som Han stadig fornyer ved sin Ånd.
Men har du tenkt på at det er noe annet med vantroen? Den har vi faktisk mulighet til å produsere helt på egen hånd. Hvis ikke det var sånn så hadde det vært meningsløst og urettferdig da Jesus «bebreida sine disipler for å være så trege til å tro, og for at de lot vantroen stige opp i deres hjerter» som det står i Markus.
Vi kan altså gjøre noe med vår egen mottakelighet for tro og vekstvilkårene for troen i livene våre. Vi har nylig vært inne på Saligprisningene. Det er en saligprisning som ikke står i Bibelen, har dere hørt den?
«Salig er den som ikke har forventninger. For han skal ikke bli skuffet».
Vi kan nære forventningene våre. Men vi kan også gradvis venne oss til å ikke forvente noe som helst. Vi kan bli så opptatt av de utfordrende realitetene rundt oss, at vi slutter å spørre hva Gud faktisk holder på med for tiden.
Abraham kunne definitivt ha tatt alderen sin i betraktning, og konkludert med at når det gjelder barn, så er det «game over». Gud ba han ikke om å fornekte virkeligheten. Han ba han om å løfte blikket. For tro er ikke å fornekte realitetene. Tro er å nekte virkeligheten å få det siste ordet.

God's promises, even when we have no idea what he is up to.
The realist in us knows that there are no guarantees that life will turn out the way we want, or that our prayers will be answered the way we hope. Experience has taught us that there is no guarantee that our problems will simply disappear. So, as individuals and as a congregation, we have learned to be pretty good at dealing with the world as it is. We know what resources we have to work with.
We know our limitations. We know what is difficult, what is not possible, and what we simply do not have the capacity to take on. And, thankfully, we have to say that.
But what happens if we become so focused on reality that, in the end, we no longer count on God? Then we reduce our Christian faith to what we can manage on our own, perhaps asking God for a little help from the sidelines now and then.
We know that faith is not something we produce through willpower or religious effort. You can push yourself until you taste blood in your mouth and your legs are cramping, but that will not move you one inch forward in your life of faith. As Psalm 127 says, "He gives to his beloved even while they sleep." Faith is a gift from God, placed in our hearts and continually renewed by his Spirit.
But have you ever thought about how different unbelief is? That is something we actually can produce all by ourselves. Otherwise, it would make no sense—and would be unfair—for Jesus to rebuke his disciples for being so slow to believe and for allowing unbelief to rise in their hearts, as we read in Mark's Gospel.
So there are things we can do about how open we are to faith, and about the conditions in which faith can grow in our lives. We have recently been talking about the Beatitudes. There is one beatitude that you won't find in the Bible. Have you heard it?
"Blessed are those who have no expectations, for they will never be disappointed."
We can nurture our expectations. But we can also gradually get used to expecting nothing at all. We can become so preoccupied with the difficult realities around us that we stop asking what God is actually doing these days.
Abraham could certainly have looked at his age and concluded that, as far as having children was concerned, it was game over. God did not ask him to deny reality. He asked him to lift his eyes. Because faith is not about denying reality. Faith is about refusing to let reality have the final word.

Det er det denne fortellingen fra Markus i dag illustrerer for oss. Fire menn har en lam kamerat. De har hørt at Jesus er i huset, og de vil gjerne få kameraten fram til ham. Men det er fullt. Folk overalt. Bare dønn umulig å komme frem til døren.

De fleste hadde gitt opp da. Sagt at: «Vel, for the record - vi gjorde vårt beste. Kanskje bedre lykke neste gang.» Men de gjør ikke det. Ikke disse gutta. De ser opp, og får øye på taket.

Vi vet ikke hvem disse fire mennene var. Men jeg har alltid sett de for meg som håndverkere. Så de bare setter i gang. Klatrer opp på taket og begynner å rive. Graver og hakker så støv og leire bare fyker rundt de. Gutta tenkte at de fikk komme tilbake senere og rydde opp og fikse taket. Det kunne de alltids ordne.

Men nå gjaldt det å få kompisen fram til Jesus.
På innsiden av huset måtte det oppleves som det fullstendige kaos, da noen slo seg gjennom taket midt i undervisningen til Jesus. Og midt i virvaret kommer det plutselig en båre dalende ned. Det er jo en herlig historie.

«Da Jesus så deres tro ...» står det.
En tro som har fått hender og føtter, og som har satt noe i bevegelse. En tro som har gjort dem villige til å finne en vei der andre bare så en stengt dør.
Det er bemerkelsesverdig at Jesus ikke spør den lamme mannen om hvor sterk han er i troen. Men han legger merke til troen hos dem som bærer ham. Det er et fantastisk bilde på hva vi som menighet kan være for hverandre. Vi er kalt til å bære hverandre, og åpne veier når noen av oss innimellom ender opp med å bare se hindringer.
Den ene gangen er det jeg som trenger en støttende kommentar eller en håndsrekning, den andre gangen er det deg.
For en rikdom i livet for den lamme mannen å ha fire så gode kompiser i livet. Denne teksten oppmuntrer til å tenke over, og takke for de dype vennskapene som har utviklet seg over mange år her i menigheten. Jeg kan høre det på dere når dere prater med hverandre, og hører latteren og den vennlige samtalen som surrer rundt bordene her til lunch hver søndag. Jeg har også fått være med litt i besøkstjenesten denne gangen, og har fått se litt av den praktiske omsorgen dere har for hverandre. Dere er virkelig en fin menighet med mange flotte kvaliteter.

That is what today's story from Mark illustrates. Four men have a friend who cannot walk. They have heard that Jesus is in a house, and they want to bring their friend to him. But the place is packed. People are everywhere. There is simply no way to get through the door.
Most people would have given up at that point. They would have said, "Well, for the record, we did our best. Maybe we'll have better luck next time." But these guys don't give up. They look up—and notice the roof.
We don't know who these four men were. But I have always pictured them as construction workers. So they get to work. They climb up onto the roof and start tearing it apart. They dig and chip away until dust and clay are flying everywhere. I imagine they thought they could come back later and clean up and fix the roof. That could be taken care of. Right now, what mattered was getting their friend to Jesus.
Inside the house, it must have felt like total chaos when someone started breaking through the roof right in the middle of Jesus' teaching. And in the middle of all that commotion, a stretcher suddenly comes lowering down from the ceiling. What a wonderful story!
"When Jesus saw their faith ..." the text says.
A faith that has hands and feet. A faith that gets things moving. A faith that makes people willing to find a way where others see only a closed door.
It is remarkable that Jesus does not ask the paralyzed man how strong his faith is. Instead, he notices the faith of the people carrying him. That is a wonderful picture of what we can be for one another as a congregation. We are called to carry one another and to open up a way when some of us, from time to time, can see nothing but obstacles.
One day I may be the one who needs an encouraging word or a helping hand. Another day, it may be you.

What a gift it must have been for that man to have four such good friends. This story invites us to think about—and give thanks for—the deep friendships that have grown over many years in this congregation. I can hear it when you talk with one another. I hear the laughter and the friendly conversations around the tables at lunch every Sunday. I have also had the opportunity to take part in some of the visitation ministry this time, and I have seen a little of the practical care you show one another. You really are a wonderful congregation, with so many good qualities.

Og når vi er inne på menigheten; Jeg har jo fått være her noen uker sammen med dere denne gangen, og har fått prata litt med mange av dere. Mer enn en samtale har dreid seg inn på spørsmålet: «Kan du se for deg en framtid for denne norsk-amerikanske menigheten vår? Hvor tror du vi er om 10 år?» Spennende spørsmål, og så må jeg svare: «Hva vet vel jeg?»

Det jeg vet er at vi ikke skal forveksle våre egne begrensninger med Guds begrensninger.
Abraham kunne ha sett på alderen sin og konkludert med at det var «game over». Men Gud tok ham med ut under stjernehimmelen og ba han begynne å telle.
De fire mennene kunne ha sett på den stengte døren og konkludert med at det ikke var noen vei inn i begivenhetenes sentrum den dagen. Det var ingen som hadde klandret dem for det. Men de fant en annen vei.
Og kanskje er det nettopp dette vi stadig trenger å gjøre som Guds menighet. Ikke late som at realitetene er annerledes enn de er, og at utfordringene ikke finnes. Men samtidig løfte blikket. Vi vet ikke mye om hvordan framtiden ser ut. Men vi vet hvem som holder i den.

Helt enkelt handler troen om å se opp.
Abraham fikk beskjed om å telle stjernene. Fire menn begynte å rive et tak.
Nå er det vår tur til å løfte blikket i forventning og spørre hva Gud fortsatt vil gjøre gjennom vårt fellesskap.

L | Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.

Salme

Å for djup i Jesu kjærleik! - see insert

Den apostoliske trosbekjennelse

L | La oss bekjenne vår hellige tro.

A | Jeg tror på Gud Fader, den allmektige,
himmelens og jordens skaper.
Jeg tror på Jesus Kristus,
Guds enbårne Sønn, vår Herre,
som ble unnfanget ved Den hellige ånd, født av jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,

And since we are talking about the congregation, I have been here with you for a few weeks this time and have had the chance to talk with many of you. More than one conversation has turned to this question: "Can you imagine a future for our Norwegian-American congregation? Where do you think we will be ten years from now?"
That is an interesting question. And my answer has to be: "How would I know?"
What I do know is that we must not confuse our own limitations with God's limitations.
Abraham could have looked at his age and concluded that it was game over. But God took him outside under the stars and told him to start counting.
The four men could have looked at the closed door and concluded that there was no way for them to get into the middle of things that day. No one would have blamed them. But they found another way.

And perhaps that is exactly what we, as God's congregation, need to keep doing. We should not pretend that reality is different from what it is, or that the challenges are not there. But at the same time, we need to lift our eyes. We do not know much about what the future will look like. But we do know who holds it.
At its simplest, faith is about looking up.
Abraham was told to count the stars. Four men started tearing up a roof.
Now it is our turn to lift our eyes with expectation and ask what God still wants to do through our community.

L | Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, as it was in the beginning,
is now and ever shall be. Amen.

Hymn

HSSN 12: *O How Deep and Wide God's Mercy*

The Apostles' Creed

L | Let us confess our holy faith.

A | I believe in God, the Father almighty, creator of heaven and earth.
I believe in Jesus Christ,
God´s only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate,
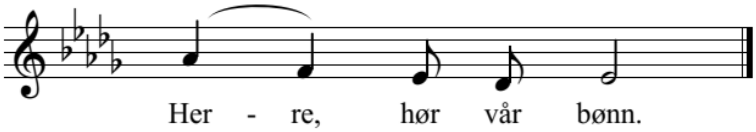
korsfestet, død og begravet,
fór ned til dødsriket,
stod opp fra de døde tredje dag,
fór opp til himmelen,
sitter ved Guds, den allmektige Faders høyre hånd,
skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.
Jeg tror på Den hellige ånd,
en hellig, allmenn kirke,
de helliges samfunn,
syndenes forlatelse,
legemets oppstandelse
og det evige liv.
Amen.

KUNNGJØRINGER

FORBØNN FOR KIRKEN OG VERDEN
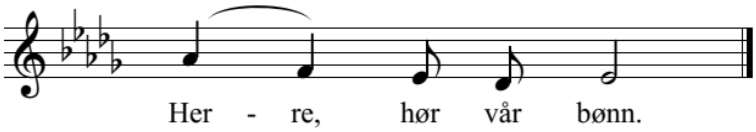
L | La oss be for kirken og verden.

Livets Gud, kirkens Herre, du har kalt oss til å være arbeidere i din vingård. Vi ber deg: Bygg din kirke og styrk oss i tjenesten, så vi arbeider for deg og vår neste med glede.
Gud, vi ber.
A |

L | Vi ber for alle som lever i fattigdom. Gi vern og ly for dem som er på flukt fra krig og katastrofer. Gi styrke og mot til alle som utsettes for vold og overgrep. Vær nær hos alle som er syke, og som trenger hjelp. Vi ber for våre medlemmer og venner som ikke kunne være med oss i dag.
Gud, vi ber.

A |

L | Vi ber for vår menighet. Må alle kjenne kjærlighet til hverandre. Vi ber for vår verden. Må verdens ledere kjenne ansvar for å bevare fred og vennskap. Vi ber for kirkens ledere, må de forkynne ditt ord klart og rent.
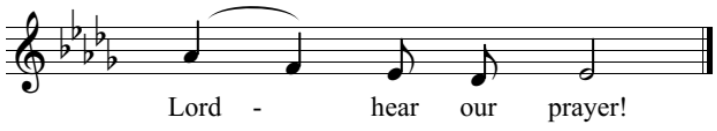
was crucified, died, and was buried; he descended to hell.
On the third day he rose again;
he ascended into heaven,
he is seated at the right hand of the Father,
and he will come to judge
the living and the dead.
I believe in the Holy Spirit,
the holy catholic church,
the communion of saints,
the forgiveness of sins,
the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.

ANNOUNCEMENTS

INTERCESSIONS FOR THE CHURCH AND THE WORLD
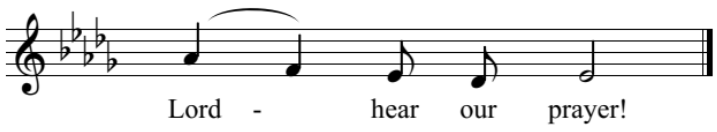
L | Let us pray for the church and the whole world.

God of life, Lord of the church, You have called us to be laborers in your vineyard. We pray: Build your church and strengthen us in our service, so that we work for you and our neighbor with pleasure.
God, we pray.
A |

L | We pray for all who are living in poverty. Give shelter and protection to all who are fleeing from wars and disasters. Give strength and courage to all who are exposed to violence and abuse. Be near all who are sick and who need help. We pray for our members and friends who could not be with us today. God, we pray.
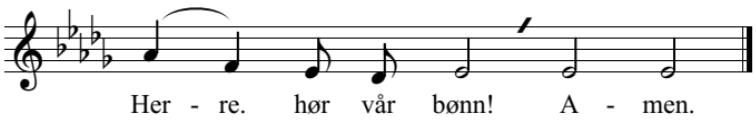
A |

L | We pray for our congregation. May everybody feel love for each other. We pray for our world. May the leaders of our world feel responsibility for keeping peace and friendship. We pray for the leaders of your church, may they proclaim your word clearly and purely.
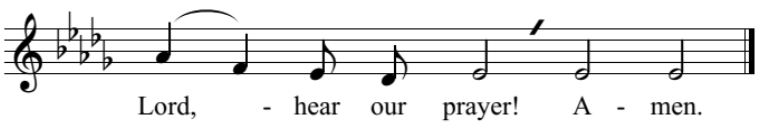
Gud, vi ber.

A |

God, we pray.

A |

TAKKOFFER

En Bateau by Debussy

Hui Chen & Bill Wangensteen, piano

OFFERING

Prélude No. 5 Bruyères by Debussy

Mindekirken is a self-sustaining congregation. Our offerings today go to carry on the ministry of our Lord Jesus Christ, through Mindekirken. Bless you!

To donate to our missions, CES or iHelpFriendship:
Please make checks payable to Mindekirken with the mission name in the memo line

Please see the announcements page for digital offering options

L | Evige Gud, din er jorden og det som fyller den. Alt vi eier tilhører deg. Av ditt eget gir vi deg tilbake. Ta imot oss og våre gaver i Jesu navn. Amen.
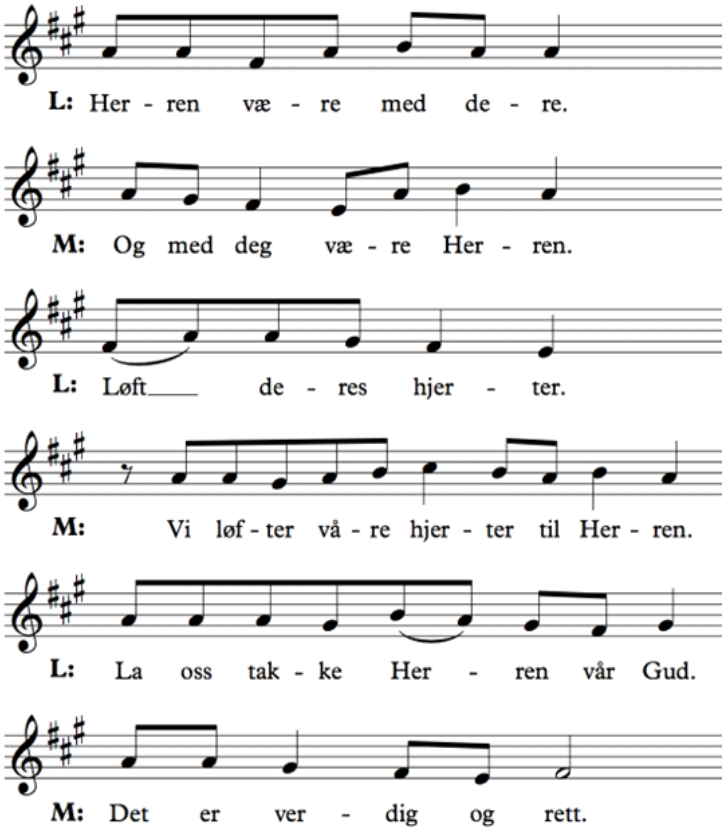
L | Eternal God, the earth is yours and all that is in it. All that we have belongs to you. Of your own, we give you in return. Receive us and our gifts in Jesus' name. Amen.

NATTVERD

FORBEREDELSE AV MÅLTIDET

MENIGHETEN STÅR OM MULIG

M: MENIGHETEN

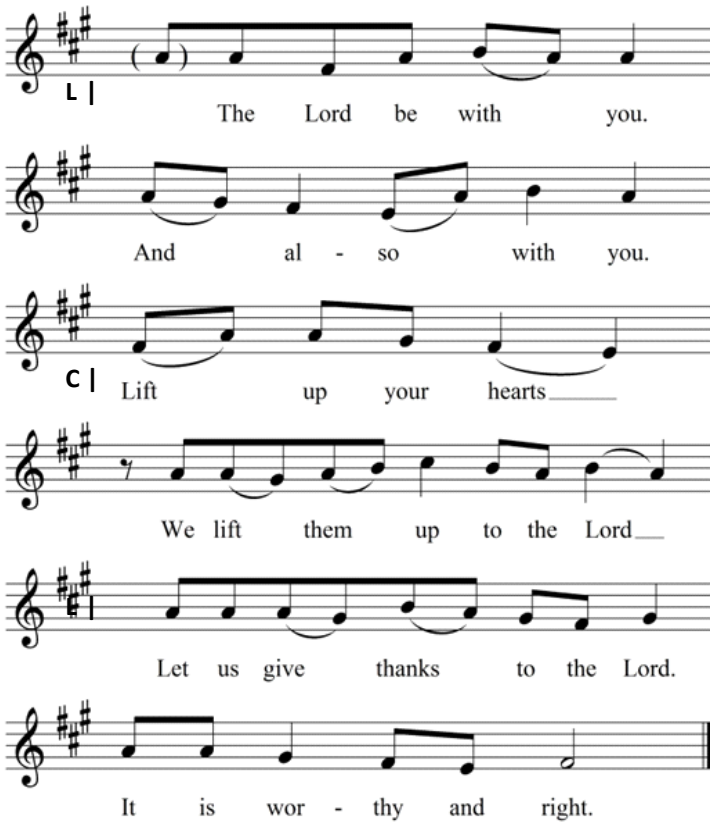

COMMUNION

PREPARATION OF THE MEAL

CONGREGATION STANDS AS ABLE

C: CONGREGATION

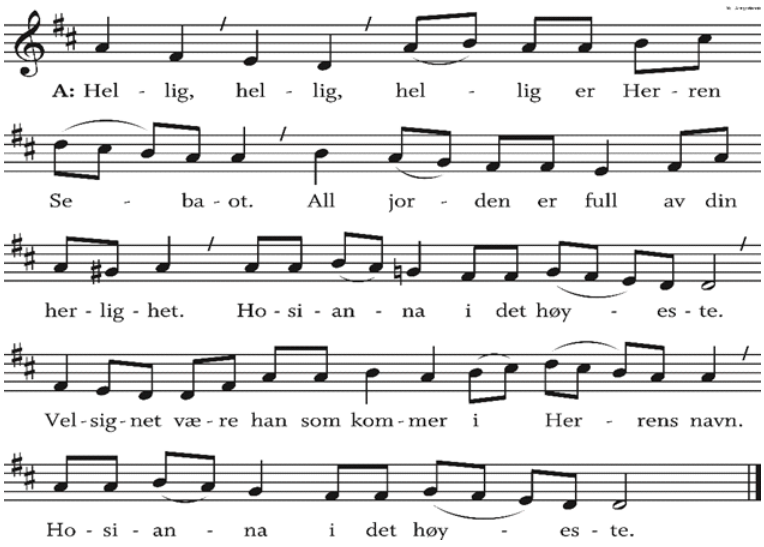

PREFASJON

L | I sannhet verdig og rett er det at vi alltid og alle steder takker deg, allmektige Gud, evige Far, ved Jesus Kristus, vår Herre, han som du sendte til frelse for verden, for at vi ved hans død skulle få tilgivelse for syndene og ved hans oppstandelse vinne det evige liv.
Ved ham lovsynger englene din herlighet, og din menighet i himmelen og på jorden priser ditt navn med samstemmig jubel. Med dem vil også vi forene våre røster og tilbedende synge:

SANCTUS

A |

L | Vi priser deg, hellige Gud, himmelens og jordens Skaper, du som har elsket verden og gitt din Sønn, Jesus Kristus, for at han skulle frelse oss fra synd og død og vinne deg et hellig folk.
Vi ber deg: Send din Ånd over disse gaver, så vi kan ta imot Jesus Kristus i brødet og vinen.

INNSTIFTELSESORDENE

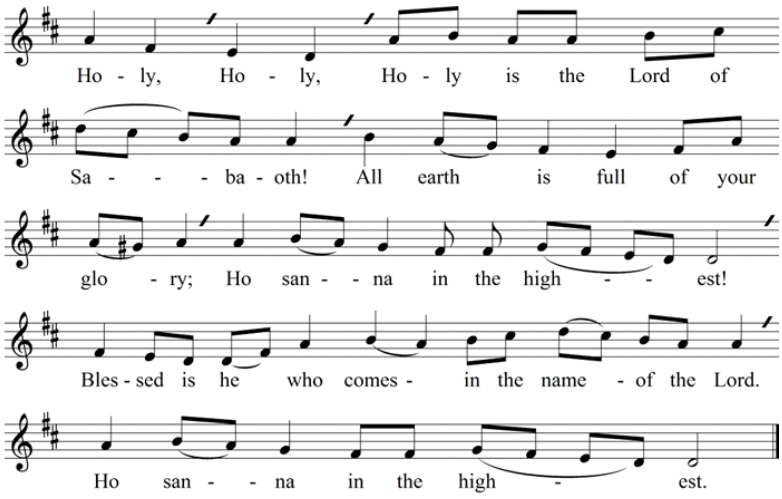
L | Vår Herre Jesus Kristus, i den natt da han ble forrådt, tok han et brød, takket, brøt det, gav disiplene og sa: Ta imot og spis! Dette er min legeme som gis for dere. Gjør dette til minne om meg.
Likeså tok han begeret etter måltidet, takket, ga dem og sa: Drikk alle av det! Dette beger er den nye pakt i mitt blod, som utøses for dere så syndene blir tilgitt. Gjør dette så ofte som dere drikker det, til minne om meg.
Nådige Gud, vi feirer dette måltidet med glede og takk for din Sønns fullbrakte offer, i troen på hans seierrike oppstandelse og himmelfart og i forventning om hans gjenkomst i herlighet. Vi ber deg: Fyll oss med din Ånd og kjærlighet, så vi kan

THE PREFACE

L | It is truly right and just that we should at all times and in all places give thanks to you, Almighty God, Eternal Father, through Jesus Christ our Lord, whom you sent for the salvation of the world, that by his death we might obtain forgiveness of sins and by his resurrection we might gain eternal life.
Through him the angels sing your glory, and your church in heaven and on earth praises your name with one accord. With them we too will join our voices and sing in adoration:

SANCTUS

A |

L | We praise you, holy God, creator of heaven and earth, you who have loved the world and given your Son, Jesus Christ, that he might save us from sin and death and make you a holy people. We pray: Send your Spirit over us and these gifts, so that we may receive Jesus Christ in the bread and wine.
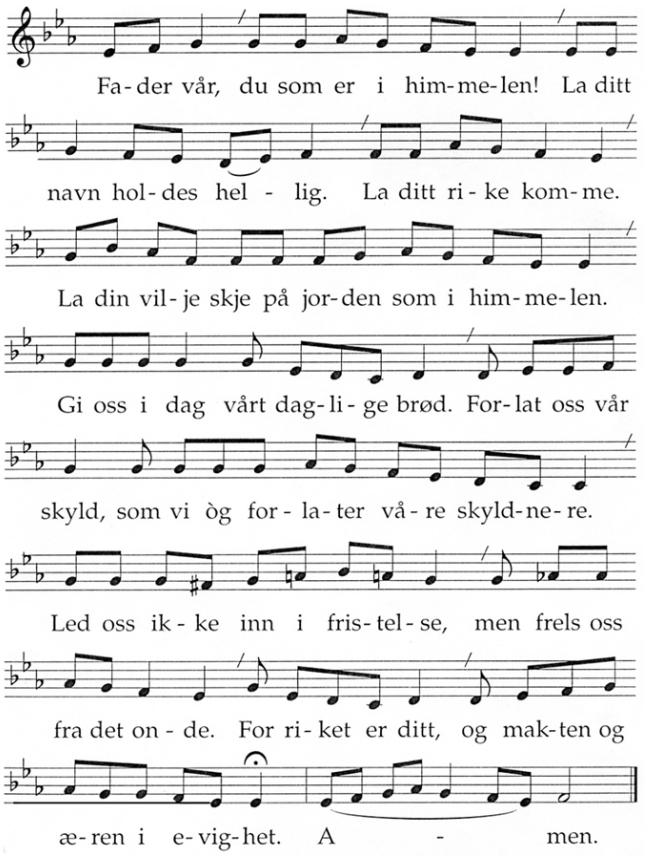
WORDS OF INSTITUTION

L | In the night in which he was betrayed, our Lord Jesus took bread, and gave thanks, broke it, and gave it to his disciples, saying: Take and eat; this is my body, given for you. Do this for the remembrance of me. Again, after supper, he took the cup, gave thanks, and gave it for all to drink, saying, This cup is the new covenant in my blood, shed for you and for all people for the forgiveness of sin. Do this for the remembrance of me.
Gracious God, we celebrate this meal with joy and thanksgiving for the sacrifice of your son, believing in his victorious resurrection and ascension and in expectation of his return in glory. Fill us with your love, so that we may recognise Christ in those who

gjenkjenne Kristus i den som sulter og tørster. Lær oss å elske hverandre som han har elsket oss, og la oss en gang samles hos deg i ditt fullendte rike.

hunger and thirst. Teach us to love one another as you have loved us, and grant that we one day may be gathered with you in your kingdom.
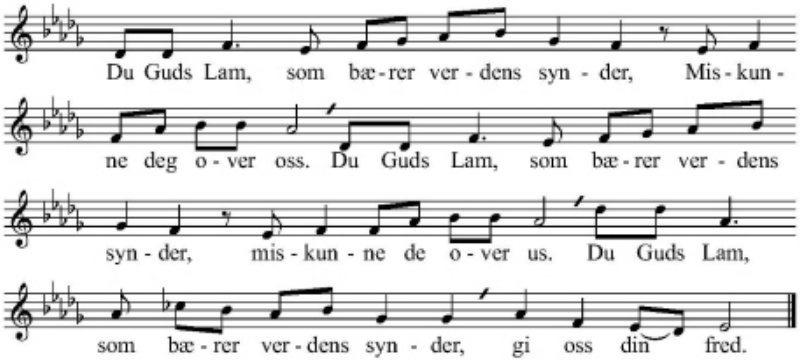
FADERVÅR A |

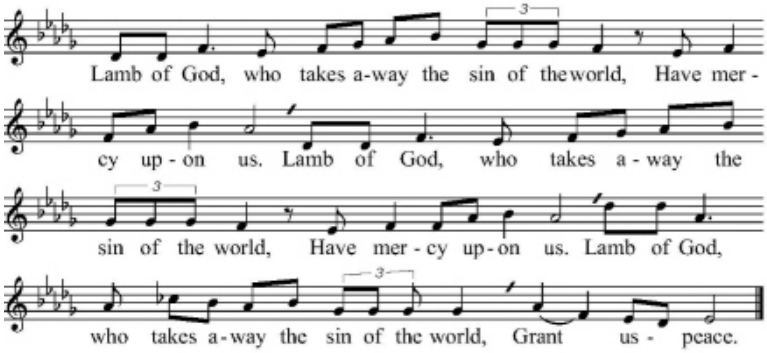
THE LORD´S PRAYER

**A | Our Father, who art in heaven,
hallowed be thy name.
Thy kingdom come,
thy will be done, on earth as it is in heaven.
Give us this day our daily bread;
and forgive us our trespasses,
as we forgive those who trespass against us; and lead us not into temptation, but deliver us from evil.
For thine is the kingdom, the power, and the glory, forever and ever. Amen.**

NATTVERDMÅLTIDET
A |

DISTRIBUTION
A |

MENIGHETEN SITTER
L | Kristi kropp, gitt for deg. Blod, gitt for deg.

Etter utdelingen:
L | Må Jesu Kristi legeme og hans dyrebare blod styrke og holde deg oppe til det evige liv.

Fred være med dere.

CONGREGATION SITS
L | The body of Christ, given for you. The blood of Christ, shed for you.
After the distribution:
L | The body of our Lord Jesus Christ and his precious blood strengthen and preserve you unto eternal life.
Peace be with you.

TAKKEBØNN
L | La oss takke og be.
Vi takker deg, himmelske Far, for dine velsignede gaver.
Vi ber deg at du ved disse gavene vil bevare oss i troen på deg, forene oss i din kjærlighet og stadfeste i oss håpet om det evige liv, for Jesu Kristi skyld.
A | Amen.

THANKSGIVING PRAYER
L | Let us give thanks and pray.
We thank you, heavenly Father, for your blessed gifts.
We pray that, with these gifts, you will preserve our faith in you, unite us in your love and confirm us in the hope of eternal life, in the name of Jesus Christ.
A | Amem.
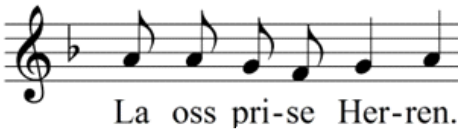
SALME

Du Far og Herre, du som rår - see insert

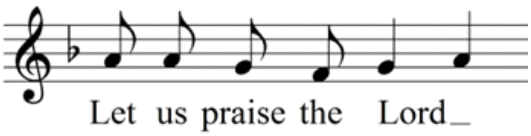
HYMN

ELW (Big red) 502: *The King of Love My Shepherd Is*

VELSIGNELSEN
L |
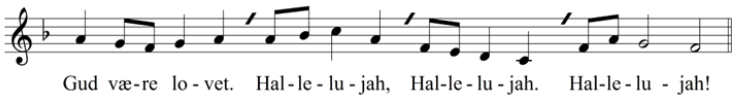

THE BLESSING
L |

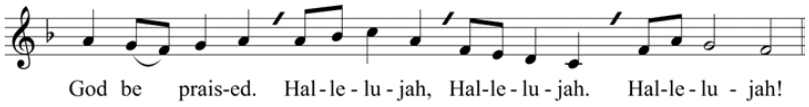
MENIGHETEN STÅR OM MULIG

CONGREGATION STANDS AS ABLE

A |

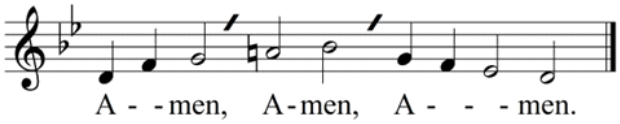
A|

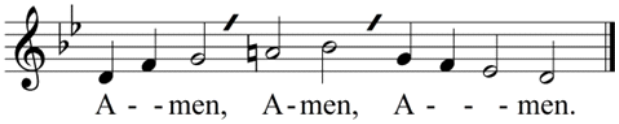
L | Herren velsigne deg og bevare deg.
Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig.
Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.

L | The Lord bless you and keep you.
The Lord make his face shine upon you and be gracious to you.
The Lord lift up his countenance upon you and give you peace.

A |

A|

KLOKKESLAG - *3 x 3*
MENIGHETEN SITTER

CHIMES - *3 x 3*
CONGREGATION SITS

POSTLUDIUM

POSTLUDE

2 Arabesques, L. 66 No. 1 Andantino con moto by Debussy

UTSENDELSE
L | Gå i fred. Tjen Herren med glede.

DISMISSAL
L | Go in peace. Serve the Lord with joy.

Pastor: Lloyd Tryland
Organist: Hui Chen
Director of Music: Jim Reilly

Ushers: Martha Balfanz
Reader: Christy Magnuson / Gracia Grindal
Livestream: Toby Hillmann

Thank you for joining us today at Mindekirken. Please fill out the welcome card in the pew pocket if you are a visitor, or if you or someone you know would like to be mentioned in prayer or receive a home visit.

ANNOUNCEMENTS

Tuesday November 17

Tuesday Open House: Master Woodcarver
Presenter: Jock Holmen
11 am lunch, 12 pm program *Please make a reservation by emailing reservations@mindekirken.org or call (612) 874-0716 option 8*

Wednesday November 18

6:45 pm: Bible Study with Gracia Grindal via Zoom. Please contact office@mindekirken.org to be added to the email list. Meets the first and third Wednesdays of the month.

Saturday November 21

2:30, 4:30 pm: Mindekirken Lutefisk Dinner, *12:30 seating is sold out*
Tickets available at mindekirken.org

Sunday November 22

Guest Pastor Mark Abelson
9 am English Service
10 am Choir Rehearsal
11 am Norwegian Service
1 pm Santa Lucia Pageant Rehearsal

Save the Date -

Bakedugnad på Mindekirken: Saturday, November 28 from 9 am - 2 pm

We'll have a variety of "expert-led" stations that will focus on baking specific types of cookies using traditional recipes to be sold at our Bake Sale. A light lunch will be provided. Visit mindekirken.org for more info and to sign up!

Bake Sale: Saturday, December 5 from 9 am - 12 pm // cafe from 10 am - 12 pm

Santa Lucia Pageant: Sunday, December 13 during the 11 am service

Mindekirken Mission Outreach: CES and iHelpFriendship. Donations can be made at mindekirken.org/giving or by checks made to "Mindekirken" with the desired mission in the memo line.

To volunteer during a Sunday Worship Service:
Please visit tinyurl.com/mindekirkensunday or scan the QR code to sign up for a slot.

Give to Mindekirken:
To donate to Mindekirken's general operating fund digitally: Send a message to 612-400-7695 with the dollar value of the donation as thea message. You will be directed our vendor's website to complete your payment.
Online Offering: www.mindekirken.org/giving or use the QR code on the left.

Give to the Mindekirken Foundation:
The Foundation provides a permanent source of giving to fund special building projects (i.e., roof, lighting or carpet), many of which typically do not receive financial support from the church budget.the QR code on the right to give!Your generosity is appreciated!mindekirkenfoundation.org/donate

Mindekirken
The Norwegian Lutheran Memorial Church
924 E 21st St, Minneapolis, MN 55404-2952
612-874-0716 | www.mindekirken.org | office@mindekirken.org